

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 82/09

Luxemburg, 1 oktober 2009

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-58/08
Vodafone en andere / Secretary of State for Business, Enterprise and
Regulatory Reform

ADVOCAAT-GENERAAL POIARES MADURO IS VAN OORDEEL DAT DE ROAMINGVERORDENING GELDIG IS

De Gemeenschap mocht in het belang van de interne markt beperkingen stellen aan de prijzen die mobiele-telefoonaanbieders voor roaminggesprekken in rekening brachten

Bij de roamingverordening¹ zijn maximumprijzen vastgesteld die door exploitanten van mobiele-telefoonnetwerken in rekening mogen worden gebracht voor gesprekken die door een gebruiker buiten het thuisnetwerk worden ontvangen of geïnitieerd. Deze beperkingen zouden drie jaar gelden.

De verordening is vastgesteld op basis van artikel 95 EG, op grond waarvan de Gemeenschap regelgeving voor de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten kan vaststellen wanneer er verschillen of mogelijke verschillen zijn die de instelling en de werking van de interne markt belemmeren.

Vier van Europa's grootste mobiele-telefoonexploitanten, Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile en Orange, hebben voor de High Court of England and Wales de geldigheid van de roamingverordening betwist. Deze instantie heeft vervolgens het Hof van Justitie gevraagd of de Gemeenschap bevoegd was de verordening op grondslag van artikel 95 EG vast te stellen en of de gemeenschapswetgever door de vaststelling van de maximumprijzen het subsidiariteits- en/of het evenredigheidsbeginsel had geschonden.

In de eerste plaats **bevestigt** advocaat-generaal Miguel Póires Maduro **dat de Gemeenschap volgens hem bevoegd was om de verordening op basis van artikel 95 EG vast te stellen**. De prijsverschillen tussen gesprekken binnen de eigen lidstaat en die met gebruikmaking van roaming kan redelijkerwijs worden gezien als een ontmoediging om gebruik te maken van grensoverschrijdende diensten zoals roaming. Deze ontmoediging van grensoverschrijdende activiteiten kan een hindernis vormen voor de totstandkoming van een interne markt waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd. Er is immers geen activiteit in de mobiele-telecommunicatiesector die zo duidelijk grensoverschrijdend is als roaming zelf. De oplegging van een prijsplafond voor roamingdiensten kan in die omstandigheden worden gezien als dienstig aan de totstandkoming van de interne markt, doordat belemmeringen van grensoverschrijdende economische activiteiten worden weggenomen.

Bij de beoordeling of de verordening in overeenstemming is met het subsidiariteitsbeginsel (op grond waarvan de Gemeenschap slechts optreedt indien dezelfde doelstelling onvoldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt), merkt de advocaat-generaal eerst op dat, wat de prijzen betreft die de ene exploitant aan de andere in rekening brengt voor het gebruik van zijn netwerk (wholesaletarieven), het duidelijk is dat optreden op gemeenschapsniveau noodzakelijk was: nationale regelgevende instanties hebben noch de bevoegdheid om de prijzen te reguleren die door buitenlandse netwerken aan netwerken in hun lidstaat in rekening worden gebracht, noch de

¹ Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2007 betreffende roaming op openbare mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 2002/21/EG (PB L 171, blz. 32)

prikkel om wholesaleprijzen te reguleren die binnen hun grondgebied aan buitenlandse netwerken in rekening worden gebracht.

Wat de retailprijzen betreft, die door het thuisnetwerk aan de roamingklant in rekening worden gebracht, is de zaak minder duidelijk. Betoogd kan worden dat zodra de wholesaletarieven waren vastgesteld, de retailprijzen door de nationale autoriteiten konden worden gereguleerd. Advocaat-generaal Maduro meent echter dat het gepast en geschikt was dat de Gemeenschap de prijzen zou reguleren. Hij geeft te kennen dat, aangezien de verordening na drie jaar zou komen te vervallen, roaming grensoverschrijdend is en roaming van ondergeschikt belang is voor nationale regelgevende instanties, de Gemeenschap meer bereid en beter in staat zou kunnen zijn om het probleem aan te pakken. Indien het onderwerp aan de 27 nationale regelgevende instanties zou zijn overgelaten, zou het wellicht te lang hebben geduurd om doeltreffende beheersing van de retailprijzen in te voeren.

Ten aanzien van de vraag of de vaststelling van maxima voor de prijzen die door de netwerkexploitanten in rekening worden gebracht, evenredig is, merkt de advocaat-generaal op dat de Gemeenschap als laatste uitweg is geïntervenieerd; alle eerdere pogingen van de Commissie om de roamingprijzen te verlagen (waaronder mededingingsrechtelijke onderzoeken, initiatieven op het gebied van transparantie, regulerend optreden en politieke druk) hebben gefaald. Hij merkt voorts op dat de Commissie had vastgesteld dat de roamingprijzen grote variaties vertoonden die niet konden worden verklaard door de onderliggende kosten, waarbij de exploitanten winsten behaalden van meer dan 200 % op geïnitieerde gesprekken met roaming en in de buurt van 300 % of 400 % op ontvangen gesprekken. Gezien deze buitensporige tarieven en de noodzaak van tijdig optreden, was het besluit om de retailprijzen te reguleren een van de opties die de Gemeenschap redelijkerwijs kon kiezen.

Vervolgens meent de advocaat-generaal dat, hoewel prijsbeheersingsmaatregelen steeds zorgvuldig moeten worden beoordeeld vanwege hun extreme impact op de markt, de prijsbeperkingen gemakkelijker kunnen worden aanvaard vanwege hun beperkte duur, het bestaan van een vervalclausule die tot periodieke herevaluatie dwingt en het doel, marktfalen te corrigeren dat niet met behulp van de mededingingsregels kon worden aangepakt. De verordening kan dus niet als onevenredig worden beschouwd.

De advocaat-generaal concludeert dan ook dat **de vaststelling van maximumtarieven voor roaminggesprekken het subsidiariteits- of het evenredigheidsbeginsel niet schendt**.

Bijgevolg stelt advocaat-generaal Maduro het Hof voor de geldigheid van de roamingverordening te bevestigen.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, het Hof in volledige onafhankelijkheid een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het gemeenschapsrecht of over de geldigheid van een gemeenschapshandeling. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een zelfde probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van de conclusie is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106